

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/71/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122204400
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122204400.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v spore žalobcu: O. L., E.. XX.XX.XXXX, I. Ď. XXXX/XX, XXX XX Z., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie 492,06 eur, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 09.05.2022 domáha voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 492,06 eur.

1.1 Svoju žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, pod sp.zn. 20Csp/302/2017 bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa. Terajší žalovaný si v pôvodnom konaní uplatňoval nárok na zaplataenie sumy 1.490,97 eur s príslušenstvom. Okresný súd Prešov žalobe v časti 998,91 eur s príslušenstvom vyhovel a vo zvyšnej časti, t.j. v sume 492,06 eur, žalobu zamietol rozsudkom, sp.zn. 20Csp/302/2017, zo dňa 22.10.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp.zn. 17Co/11/2019, zo dňa 09.04.2019 (ďalej len „základné konanie“), ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku II. o zamietnutí žaloby dňa 16.5.2019.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol:

- odôvodnenie 24.: „V danej právnej veci mal súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá Zmluva, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 1.500,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach po 47,43 eura. Nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu túto Zmluvu súd ex offo podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou v čase uzavretia Zmluvy.“

- odôvodnenie 25.: „Z predloženej zmluvy je zrejmé, že výška RPMN bola iná v návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalovaného (26,17%) a iná v akceptácii žalobcu (25,84%). Je pritom bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnú, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. S poukazom na citované ustanovenie § 44 ods. 2 vetu prvú OZ totiž v dôsledku tejto zmeny RPMN je potrebné vyjadrenie žalobcu v zmluve považovať za nový návrh, ktorý by však žalovaný musel písomne akceptovať, k čomu však nepochybne nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dôsledkom čoho je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. K totožnému právnemu záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku 6Co 211/2014 zo dňa 29.5.2014. V zmluve taktiež absentujú predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov.“

- odôvodnenie 26.: „V zmluve ďalej absentuje konečná splatnosť úveru, pričom táto sa nachádza iba v oznámení veriteľa o schválení úveru. Súd v danom prípade nepopiera, že zmluva nemusí tvoriť jeden dokument, ale pokiaľ niektorá náležitosť zmluvy je uvedená v tzv. oznámení veriteľa o schválení úveru, ktoré však nebolo podpísané žalovaným a na ktoré písomne nereagoval akceptáciou, pričom v zmluve ani nie je odkaz na spomínané oznámenie ako súčasť zmluvy, nie je možné prijať záver, že zákonná požiadavka obligatórnej náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujúca bola zachovaná spomínaným oznámením. Navyše v konaní ani nebolo preukázané, aby žalovanému bolo oznámenie doručené.“

- odôvodnenie 27.: „Vzhľadom na vyššie uvedené sa poskytnutý úver pokladá za bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.500,- eur, pričom žalovaný podľa žalobcu poukázal úhrady v celkovej výške 501,09 eura (žalovaný tieto tvrdenia nepoprel). Súd preto žalobe v časti istiny 998,91 eura vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 998,91 eura.“

Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, primerané finančné zadosťučinenie preto požaduje vo výške 492,06 eur, čo zodpovedá sume o ktorú sa chcel žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatiť. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkami v základnom konaní, t. j. rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp.zn. 20Csp/302/2017, zo dňa 22.10.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 17Co/11/2019, zo dňa 09.04.2019 a ich odôvodneniami, ktoré sú hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie („PFZ“) a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v základnej veci, nie je možné v konaní o PFZ, ani rozširovať, ani zužovať.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a navrhol ju v celom rozsahu zamietnuť.

2.2 Žalovaný uviedol, že tvrdenie žalobcu, že si uplatnil porušenie svojho práva, je nepravdivým. V konaniach, v ktorých je spotrebiteľ žalovaný, táto podmienka splnená byť nemôže. Termín „uplatniť“ napríklad Občiansky zákonník spája výlučne len s aktívnym postupom, napríklad uplatniť právo zo zodpovednosti za vady, uplatniť právo odporovať právnomu úkonu, uplatniť právo na súde v premlčacej dobe, uplatniť právo na náhradu škody podľa § 436, uplatnenie námietok voči dlhu zo strany pristupujúceho dlžníka atď. Uplatniť právo znamená pritom podať návrh (vzájomný návrh) s návrhom na rozhodnutie priznávajúce uplatnené právo v návrhu (vzájomnom návrhu).

2.3 Podaná žaloba ďalej neobsahuje označenie takých skutkových okolností, ktoré by odôvodnili základ nároku a jeho výšku. Žalobca len tvrdí, že sumu 492,06 eur určil tak, že ide o sumu, o ktorú sa žalovaný mal chcieť obohatiť. Toto tvrdenie žalobcu nemá vecné opodstatnenie. Podanie žaloby o zaplatenie nároku, ktorý bude v rozhodnutí o žalobe v časti alebo úplne zamietnutý, je výkon práva na súdnu ochranu s tým, že o rozsahu nároku rozhoduje súd. Podanie žaloby, teda domáhanie sa súdneho rozhodnutia, je predsa inými slovami žiadosť, aby súd ako orgán verejnej moci znalý práva, posúdil žalobu, nárok a tvrdenia po právnej stránke a rozhodol. Pretože sporová strana nemá povinnosť svoj nárok ani kvalifikovať po právnej stránke, tak logicky nemôže podaním žaloby sa domáhať priznania „bezdôvodného obohatenia.“

2.4 Žalobca v podanej žalobe ďalej uviedol, že primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčný charakter. Takúto povahu ale primerané finančné zadosťučinenie objektívne nemá, pretože ide o súkromnoprávny inštitút občianskoprávneho charakteru, ktorý nemôže plniť funkciu sankcie. Tá je na mieste v iných oblastiach práva, ako je administratívne alebo trestné právo.

2.5 Žalovaný namietal premlčanie žalovaného nároku, nakoľko rozsudok, sp.zn. 20Csp/32/2017, bol vydaný 22.10.2018 a teda pokiaľ tento rozsudok má odôvodniť „úspešné uplatnenie“ práva, potom je tvrdý nárok premlčaným. Predpokladaná obrana žalobcu o možnosti uplatňovať nárok až po skončení nejakého predchádzajúceho konania je teda vylúčená. Ani z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. by nevyplýval žiadny dôvod pre prípadnú domnienku žalobcu, že predpokladom uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia je predchádzajúce právoplatné súdne rozhodnutie o porušení práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Primerané

finančné zadosťučinenie je možné uplatniť aj priamo, bez ohľadu na to, či posudzovanie porušenia práva alebo povinnosti je predmetom samostatného výroku alebo len predbežnou otázkou v konaní, kedy sa priamo uplatňuje samotné finančné zadosťučinenie. Pretože je nesporné, že tou predbežnou otázkou je v oboch prípadoch. Žalobca si teda tvrdený nárok mohol uplatniť už v roku 2015, keďže aj v žalobe tvrdí, že si ho uplatňuje s ohľadom na vznik závadného stavu v roku 2015.

2.6 Ako podstatnú okolnosť považuje žalovaný časový aspekt uplatňovania finančného zadosťučinenia. Okrem uplatnenia námietky premlčania je dôležité, že ani zo žaloby, a ani z vyjadrenia žalobcu nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý si žalobca uplatňuje s výrazným časovým odstupom. Postup žalobcu sa javí tak, že dlhodobo žiadnu tvrdenú ujmu ani nepociťoval, a teda bol a je si vedomý neexistencie nároku zadosťučinenie.

3. Žalobca v replike okrem iného uviedol, že považuje za nesprávnu vznesenú námietku premlčania voči nároku na priznanie PFZ z dôvodu, že od podania žaloby v základnom konaní uplynuli tri roky. Nárok na priznanie PFZ je v zmysle § 3 ods. 5 posledná veta zákona o ochrane spotrebiteľa spätý s úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi v podobe právoplatného rozhodnutia súdu. Preto až moment „úspešného uplatnenia“ je *conditio sine qua non* pre súdne uplatnenie tohto nároku. Výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie vydaný v základnom konaní nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2019. V tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, č.k. 2Co/137/2016-71, zo dňa 24.05.2017.

Výška finančného zadosťučinenia nie je stanovená žiadnym vzorcom a závisí vždy od úvahy súdu. Jediným kritériom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je jeho primeranosť. Primeranosť sumy je vzhľadom najmä na postoj žalovaného a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem evidentne daná. Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami považuje uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za adekvátnu. Ním uplatnená výška zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Rovnako je potrebné podotknúť, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Uvedené finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovaného, ale aj iných dodávateľov, od porušovania práv spotrebiteľov. Záleží len na žalovanom, aby sa nedopúšťal recidívy v nepripustnom kontrahovaní v rozpore so záujmami spotrebiteľov. Poukázal na to, že ujma, ktorá konaním žalovaného vznikla nebola len v akademickej rovine, ale preukázateľne hrozil zásah aj do jeho majetkovej sféry.

4. Žalovaný v duplike uviedol, že podanie žaloby zo strany dodávateľa nie je porušenie žiadnej právnej povinnosti, ale naopak, ide o výkon práva. Dodal, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Tvrdenie, že by si dodávateľia mohli na všeobecných súdoch bez obavy skúšať uplatniť svoje nedôvodné pohľadávky je zavádzajúci a vecne nedôvodný, pretože súd v konaní s ochranou slabšej strany *ex officio* prihliada na ustanovenia na ochranu spotrebiteľa a procesný neúspech v konaní má za následok nielen „stratu“ súdneho poplatku, ale aj povinnosť nahradiť procesné úspešnej strane náklady konania. Primerané finančné zadosťučinenie nie je spojené s účasťou v súdnom konaní. Inak povedané, spotrebiteľovi nárok nevznikne len preto, že sa stane žalovaným v konaní.

5. Súd vykonal dokazovanie listinami (rozsudok Okresného súdu Prešov, č.k. 20Csp/302/2017-45, rozsudok Krajského súdu v Prešove, č.k. 17Co/11/2019-74), ako aj ďalším spisovým materiálom, pričom zistil tento skutkový stav:

6. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 22.10.2018, č.k. 20Csp/302/2017-45, žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 998,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 998,91 eur od 04.06.2015 do zaplataenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

7. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 09.04.2019, č.k. 17Co/11/2019-74, potvrdil prvoinštančný rozsudok v zamietavom výroku.

8. Rozsudok v zamietavej časti nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2019.

9. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

10. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

11. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

12. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

13. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.06.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhala primeraného finančného zadostučinenia vo výške 492,06 eur z dôvodu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov si úspešne uplatnil porušenie práva spotrebiteľa, kde súdy rozhodli, že úver, ktorý mu bol poskytnutý je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný uvedený nárok poprel, pretože mal za to, že neboli preukázané predpoklady § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a to, že žalobkyňa si úspešne uplatnila porušenie práva v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 20Csp/302/2027-47, nakoľko žalobca bol v spore v postavení žalovaného, ktorý bol pasívny.

15. Uplatňovaný nárok si žalobca uplatnil z titulu § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého citované ustanovenie upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadostučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho kto za toto porušenie zodpovedá. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zák. č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto spôsobenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu.

16. Logickým a gramatickým výkladom súd prvej inštancie dospel k názoru, že týmito osobitnými predpismi sú predpisy slúžiace na ochranu spotrebiteľov, ktorým je napríklad zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj všeobecný právny predpis, ktorým je Občiansky zákonník, ale z neho len osobitné ustanovenia § 52 až 54, ktoré sa týkajú spotrebiteľských zmlúv, pretože tieto ustanovenia sa považujú za lex specialis ku všetkým ostatným právnym predpisom. Logicky spomínané porušenie práva či povinnosti musí súvisieť s normami na ochranu práv spotrebiteľov, preto je nárok zakomponovaný do zákona o ochrane spotrebiteľa. Ak by zákonodarca mienil porušenie akéhokoľvek predpisu ako zákonnú podmienku pre úspešné uplatnenie daného nároku, viedol by to v texte zákonného ustanovenia a použil by inú formuláciu (porušenia práva, či povinnosti ustanovenej akýmkoľvek právnym predpisom), ale v zákone jasne vymedzil toto porušenie a nepoužil spomínanú všeobecnú formuláciu.

17. Súd teda skúmal, či žalobca si úspešne uplatnil porušenie práva v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 20Csp/302/2017 a na odvolacom súde pod sp.zn. 20CoCsp/22/2021. Z pripojených rozsudkov súd zistil, že v tomto konaní bola podaná žaloba zo strany v tomto konaní žalovaného, nie zo strany žalobcu. Teda žalobu nepodal žalobca, ktorý by si výslovne podanou žalobou uplatnil porušenie konkrétneho práva alebo povinnosti zo strany žalovaného. Taktiež z obsahu rozsudkov vyplýva, že v danom prípade súd ex offio posúdil zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov, pričom žalobca bol v konaní na súde prvej inštancie pasívny, nakoľko sa k žalobe vôbec nevyjadril a ani v odvolacom konaní žalovaný nepoužil žiadne prostriedky procesnej obrany. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.01.2020, sp.zn. 16Co/28/2019, právo na primerané finančné zadostučinenie vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po

tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

18. Keďže teda neboli splnené podmienky ustanovené v § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z., súd mal za to, že nie sú splnené predpoklady na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, a preto súd žalobu zamietol. Vzhľadom na uvedené sa súd už nezaoberal vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného a ďalšími namietanými skutočnosťami.

19. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Keďže žaloba bola zamietnutá, v tomto konaní bol v plnom rozsahu úspešný žalovaný. Súd sa zaoberal okolnosťou, či neprichádzajú do úvahy dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie úspešnému žalovanému na náhrady trov konania. Súd však zistil, že v konaní žalobca bol zastúpený právnym zástupcom, ktorý má poskytovať účinnú právnu pomoc. Samotný žalovaný v písomnom vyjadrení poukazoval žalobcovi, resp. právnemu zástupcovi žalobcu, že žaloba nie je dôvodná pre nespĺnenie predpokladov uvedených v § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z., avšak napriek tomuto vyjadreniu právny zástupca žalobcu na podanej žalobe trval. Z tohto dôvodu súd priznal žalovanému plnú náhradu trov konania voči žalobcovi. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.